

Dele sin gave

Av Rebekah Jakeman
(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted i USA.

Bank, bank. Maddie løp til inngangsdøren og åpnet den. Hun smilte da hun så bror Clayton. Han var familiens omsorgsbror.

"Hei, Maddie, jeg er her for å treffe mamma og pappa," sa bror Clayton.

Mamma kom bort til Maddie som stod ved døren. "Takk for at du kommer. Bare kom inn."

Bror Clayton fulgte mamma og Maddie inn i stuen.

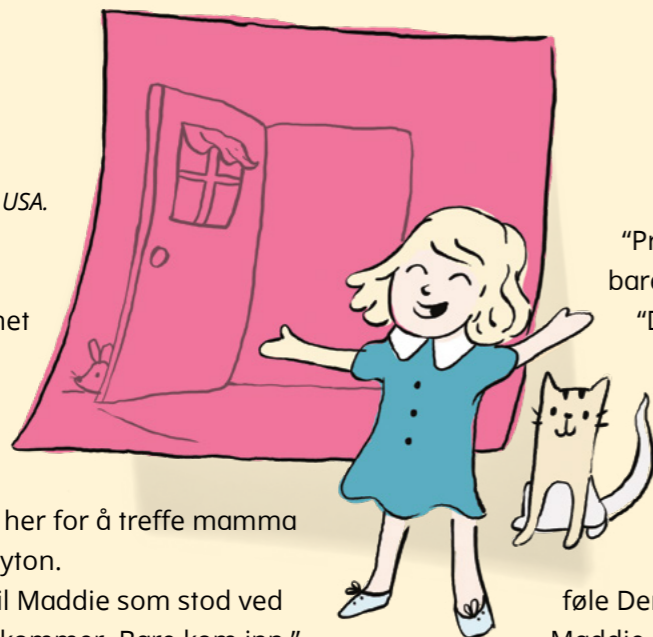
Pappa satte en stol midt i rommet. "Bror Clayton er her for å gi mamma og meg en prestedømsvelsignelse," sa han til Maddie.

"Hvorfor?" spurte Maddie. Hun visste at folk ba om prestedømsvelsignelser hvis de var syke eller begynte på skolen. Men hvorfor trengte mamma og pappa en velsignelse?

"Du vet at familien vår har hatt en vanskelig tid? Pappa og jeg ønsker vår himmelske Faders hjelp og veiledning," sa mamma.

Maddie visste at mamma ofte var stresset. Og pappa var bekymret for penger. Det hadde vært veldig vanskelig for hele familien.

"Kan jeg også få en velsignelse?" spurte Maddie.

"Prestedømsvelsignelser er ikke bare for når du er syk," sa pappa.

"De kan også være for når du trenger trøst eller styrke."

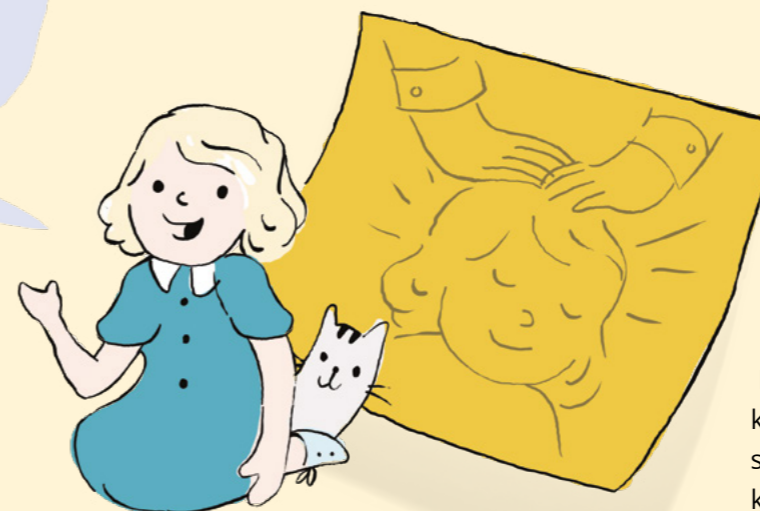
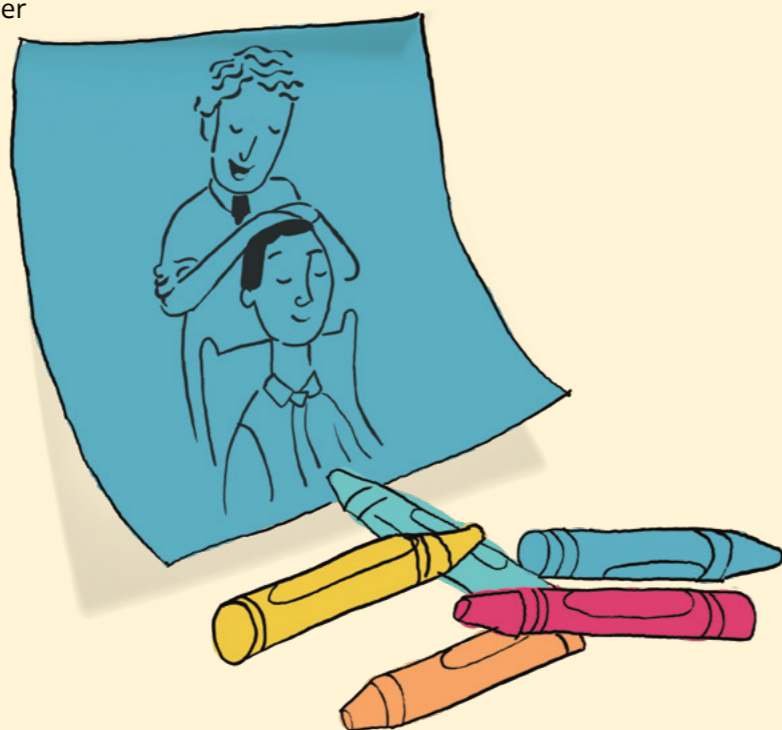
"Kan jeg være her og høre på?" spurte Maddie.

Mamma smilte. "Ja visst. Kan du sitte stille? Vi ønsker å være ærbødige slik at vi kan føle Den hellige ånd."

Maddie nikket og satte seg på sofaen.

Så foldet hun armene og lukket øynene.

Hun lyttet til at bror Clayton ga pappa og mamma en velsignelse hver. Hun følte seg varm og full av håp da bror Clayton sa kjærlige ord fra vår himmelske Fader.

Da de var ferdige, reiste Maddie seg. "Kan jeg også få en velsignelse?"

"Selvfølgelig," sa pappa.

Maddie satte seg i stolen og bror Clayton la hendene på hodet hennes. Hun følte så godt inni seg. Men hun lurte på hvilke ord vår himmelske Fader hadde til henne. Hun visste at problemene familien hennes hadde var store, for store til at hun kunne fikse dem.

"Maddie, din himmelske Fader ønsker at du skal vite at du har gledens gave," sa bror Clayton. "Han er glad i deg og ønsker at du skal være lykkelig. Og han ønsker at du skal dele din lykke med andre."

Maddie lyttet nøye. Hun følte fred. Hun kunne kanskje ikke fjerne de store problemene familien sto overfor. Men hun kunne hjelpe familien å være lykkelig.

Da bror Clayton var ferdig, spratt Maddie opp fra stolen og ga mamma og pappa en stor klem. Så trykket hun hånden til bror Clayton. "Takk," sa hun.

Senere den kvelden satt Maddie på sengen sin. Hun tenkte på sin prestedømsvelsignelse. Hvordan kunne hun hjelpe familien å føle seg lykkelig? Hun så rundt på rommet sitt, på bildebøkene sine, kosedyrene og tegnesakene.

Så fikk hun en idé. Hun tok litt papir, en saks og fargestifter. Hun begynte med å klippe papiret i små firkanter.

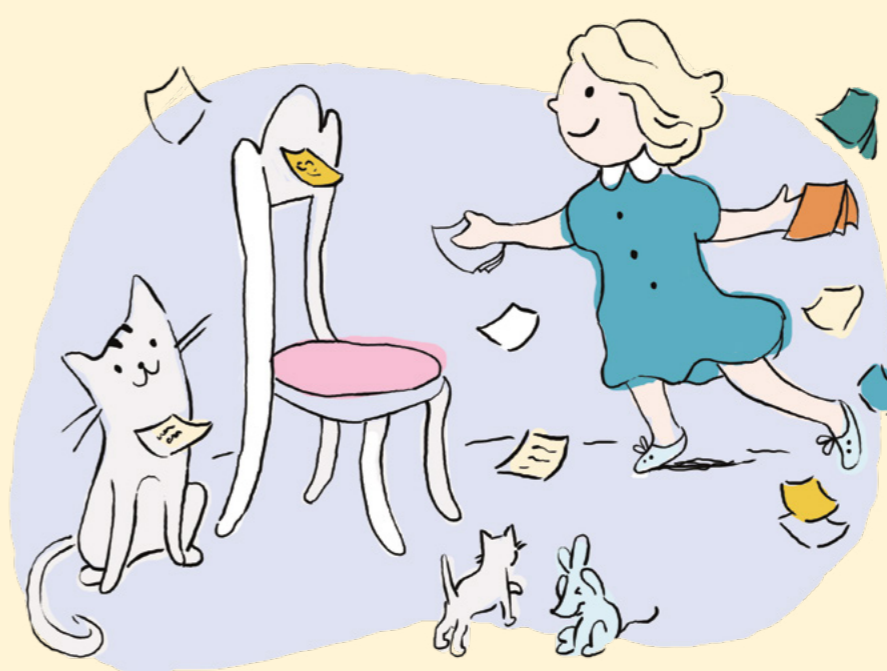
Maddie tok en rød fargestift. "Du klarer dette!" skrev hun på den første papirbiten. På den neste skrev hun: "Du er elsket!" Maddie tenkte på flere fine ting å skrive. Hun fortsatte helt til alle papirbitene var fylt med glade ord.

Da hun var ferdig, la hun lappene rundt i huset – én ved inngangsdøren, én ved såpen ved siden av vasken og en ved vaskerommet.

De neste dagene smilte hun da hun så familien lese lappene.

"Takk for lappene," sa mamma med et stort smil. "De gjør meg lykkelig. Og det gjør du også!"

Maddie ga moren en klem. Vår himmelske Fader hjalp henne å bruke gaven sin til å hjelpe familien. ●

Klipp ut denne lappen og la den ligge slik at familien kan finne den!

Du er elsket!